

49 . Cioroiu Nou | Comuna: Cioroiași | Județ: Dolj | Punct: Cetate | Anul: 2000

Anul: 2000

Cod RAN: 71849.02

Perioade: Antichitate

Epoci: Epoca romană timpurie, Epoca romană târzie

Tipuri sit: locuire

Categorii sit: Domestic, Neatribuit

Autori: Dorel Bondoc, Liviu Petculescu

Instituții: Muzeul Olteniei, Craiova, Muzeul Național de Istorie a României

Raport

În acest an au fost reluate cercetările arheologice în cadrul așezării romane de la Cioroiul Nou, cu fonduri reduse puse la dispoziție de către Muzeul Olteniei. Săpături în cadrul așezării de aici s-au mai făcut în anii 1938, 1959, 1960 și 19611. Din pricina faptului că situl arheologic se află în proprietate privată și este acoperit cu diverse culturi agricole, obiectivul atacat a fost terasa din partea de NV a așezării. Secțiunea S. 1 / 2000 a fost trasată la o distanță de 300 m V față de aliniamentul vechiului cimitir. Facem această precizare întrucât după cele constate la fața locului, în urmă cu 40 ani aria cimitirului era ceva mai mică decât în prezent. Din acest punct de vedere, pe planul general2 ridicat atunci, acest reper ar trebui ușor modificat. Orientată E - V, S. 1 / 2000 a avut lungimea de 24 m și lățimea de 2 m. Față de cursul actual al pâraului Cioroiu, secțiunea a avut capătul vestic la 22 m S de această apă. Și în acest caz vechile măsurători nu mai corespund; mai mulți săteni au relatat că albia pâraului a fost dragată și modificată între timp, față de vechiul curs. Scopul urmărit prin săparea acestei secțiuni a fost acela de a depista eventualele complexe în această porțiune de teren, până în prezent necercetată arheologic3. La suprafață se găsește un strat de sol vegetal destul de subțire (0,2 m), care conține fragmente de țigle, olane și cărămizi, pietre, ceramică, cochilii de melc, toate răvășite de lucrările agricole. Alături de acestea s-au descoperit patru cuie din fier și câteva fragmente de paviment în formă de pișcot. Stratul următor este de pământ de culoare galben-cenușie și este mai greu de sesizat. Totul pare a fi o nivelare a unor structuri mai vechi. Dumitru Tudor menționa faptul că în anul 1926, terasa vestică a așezării, unde am trasat secțiunea S. 1 / 2000 a fost nivelată de săteni în vederea obținerii terenului necesar culturilor agricole4. Cel de-al treilea și ultimul strat, de culoare galbenă-maronie este și cel mai bogat în obiecte și complexe arheologice, care vor fi prezentate sumar în cele ce urmează.

1. Spre capătul estic al secțiunii, în caroul 2, la -0,55 m adâncime a fost depistată o structură de zidărie (C 1) ce iese din peretele secțiunii. Este vorba despre pietre lipite cu mortar, pe o suprafață de 1,24 x 0,55 m. În apropiere de acest complex au mai fost descoperite: o monedă de bronz (C. 4, la adâncimea de -0,75 m) emisă de Traian; o altă monedă din bronz, bătută în vremea lui Alexandru Severus și o fusaiolă din lut (ambele în C. 3, la adâncimea de -0,6 m); un cuțit-cosor de 18,3 x 3 cm și un cârlig din fier lung de 15 cm (ambele în C. 1, la adâncimea de -0,7 m); partea inferioară a unui vas executat la roată din pastă roșie, h = 7 cm, Dfund = 9,5 cm (C. 2, la adâncimea de -1,1 m) și un fragment de râșniță (partea superioară) din piatră, înalt de 10 cm (C. 2, la adâncimea de -1,2 m).

2. Lângă baza formațiunii de zidărie, la V de aceasta (C. 2, la adâncimea de -1,25 m) a fost depistată o groapă de provizii (C 2) cu diametrul de 1,4 m, adâncă de 0,7 m, cu pereții și fundul ars.

3. În C. 7 - 8, la -0,5 m adâncime a fost surprinsă o formațiune compactă de pietre și cărămizi (C 3), prinse cu mortar și lut, lată de 1,9 m, ce s-a păstrat pe o înălțime de cca. 1 m.

4. În fața acestei structuri de zidărie a apărut o groapă lată de 1,5 m și adâncă de 2,8 m. În interiorul acestui complex au fost aflate resturi de oase de animale între care și un fragment de maxilar de porc, ca și

cioburi de sticlă și ceramică ce prezintă urme puternice de arsură. La adâncimea de -2,8 m a fost descoperit un opaiț cu 5 ciocuri (11 x 9,5 x 3,5 cm). Acesta a fost executat din pastă fină de culoare gălbuie. Toarta nu s-a păstrat. Pe spate opaițul este ștampilat. Actualmente ștampila nu mai poate fi citită.

5. În C. 11 - 12, la -0,95 m adâncime am depistat urmele unei instalații de încălzire (hypocaustum). În porțiune săpată au fost surprinse bazele a șase pile din cărămizi lipite cu lut, dispuse pe două rânduri orientate NV - SE. Acestea sunt constituite din două - trei cărămizi mici (0,22 x 0,22 x 0,06 m) suprapuse, așezate fiecare pe câte o cărămidă-bază ceva mai mare (0,32 x 0,32 x 0,06 m). Pe platforma hypocaustului aflată la -1,2 m, pot fi observate și urme altor pile care în prezent nu se mai păstrează, fiind demontate. Distanța dintre cărămizile bază este de 0,23 m. Pentru a determina mărimea hypocaustului, în capătul de E al secțiunii, după lăsarea unui martor, am săpat o casetă (2 x 2 m). Se pare că latura E - V a hypocaustului măsoara 5 m. Este a doua instalație de acest gen cunoscută la Cioroiul Nou, după cea aflată sub cimitirul actual, care era menită să deservească termele⁵.

Epuizarea fondurilor alocate nu a permis cercetări de mai mare amploare în cadrul acestui complex (C 6). După fotografiere și desen, complexul, ca de altfel întreaga secțiune au fost astupate în vederea unei cercetări mai amănunțite în campaniile viitoare. Deocamdată au fost dezvelite două rânduri de pilae orientate NV - SE. Multe din cărămizile descoperite aici poartă ștampila legiunii a VII-a Claudia.

6. În fața acestora, la E de cele două rânduri de pilae a fost descoperită o aglomerare de cărămizi (C 5) a cărei prezență nu o putem explica încă.

Alte descoperiri notabile: mai multe fragmente de sticlă, un fragment de silex (5 x 4 cm) găsit la suprafața solului, un topor de piatră (8 x 4,5 x 4,5 cm) cu gaură de înmănușare din epoca bronzului (C. 8, la adâncimea de -0,35 m), o cărămidă fragmentară cu linii incizate în rețea (C. 8, la adâncimea de -0,5 m), un castron executat la roată din pastă fină de culoare gri-cenușie (22 x 8 x 8 cm) cu fundul perforat (C. 10, la adâncimea de -1,1 m). De asemenea sunt de remarcat mai multe fragmente de cărămizi cu diferite semne incizate, un proiectil de piatră (D = 9 cm; g = 5 cm) și o buză de mortarium.

Sondaajul din 2000, deși de mici dimensiuni, a dus la descoperirea unor vestigii - clădirea cu hypocaust - care alături de edificiile cunoscute din cercetările anterioare subliniază poziția deosebită a sitului de la Cioroiu printre așezările fără statut urban din Dacia romană. Apariția cărămizilor cu ștampila legiunii VII Claudia, atestă participarea armatei la lucrările cu caracter edilitar de la Cioroiu și deci importanța pe care o atribuia așezării administrația provincială romană.

În campania din 2001 se intenționează continuarea cercetărilor arheologice pe o scară mai mare. Vor fi executate săpături în suprafață în zona șanțului și spre interiorul fortificației pentru a se clarifica structura și în măsura posibilului și cronologia sistemului de apărare al așezării.

Planșa 15

Informații suplimentare online

[Raportul 1168 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
